

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové v právní věci žalobce: **Agropodník, a.s., Zlín**, se sídlem Kvítkovická 1368, Napajedla, IČ: 479 08 912, zastoupen Mgr. Janem Drozdem, advokátem, se sídlem třída Tomáše Bati 3067, Zlín, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 65/17, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 12. 2014, č.j. 87856/2014-MZE-14132,

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 12. 2014, č.j. 87856/2014-MZE-14132, **se ruší** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11.228 Kč ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Jana Drozda, advokáta.

Odůvodnění:

- [1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 12. 2014, č.j. 87856/2014-MZE-14132 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Státního

zemědělského intervenčního fondu ze dne 29. 8. 2014, č.j. SZIF/2014/0271496 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byl žalobce vyřazen z podopatření integrované systémy pěstování ovoce nebo révy vinné v rámci agroenvironmentálních opatření pro období 2006 – 2010 a zároveň byla žalobci uložena povinnost vrátit finanční prostředky (dotace) poskytnuté pro roky 2006, 2008, 2009 a 2010 v celkové výši 267.026,13,- Kč, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

- [2] Žalobce v podané žalobě namítl, že žalobou napadené rozhodnutí trpí vadami spočívajícími především v chybném hodnocení důkazů a chybné interpretaci zákona. Uvedl, že má za to, že po provedení kontroly na místě dne 11. 7. 2007, kdy kontrolní útvar Státního zemědělského intervenčního fondu (dále jen „SZIF“) zjistil, že žalobce nezajistil rozbor vzorků z ovoce za účelem stanovení obsahu látek uvedených v příloze č. 10 k nařízení vlády č. 242/2004 Sb. osobou odborně způsobilou, neměl SZIF vydat rozhodnutí ze dne 18. 8. 2008, kterým žádost žalobce o poskytnutí dotace na předmětné podopatření jen pro rok 2007 zamítl, ale měl řešit dotaci za rok 2006. Tím, že ji neřešil, tak uvedl žalobce v omyl, že toto je sankce za porušení uvedené podmínky, přičemž dále žalobce v omylu udržoval tím, že s vědomím nedodržení podmínky vydával SZIF další kladná rozhodnutí o poskytnutí dotace v letech 2009 až 2011. Pouze v odůvodnění rozhodnutí ze dne 18. 8. 2008 SZIF stručně zmínil vyřazení z podopatření, ale vzhledem k tomu, že dle žalobce nemá odůvodnění konstitutivní povahu, tak nemůže zakládat práva a povinnosti žadatele. Jelikož mu pak byly v dalších letech dotace přiznány a vypláceny na základě rozhodnutí SZIF, tak žalobce očekával, že rozhodnutí fondu je věcně správné. Dále uvedl, že nadto plnění podmínek k výplatě žalobce dodržoval, s jedinou výjimkou v roce 2006, kdy tato nebyla způsobena úmyslným zaviněním žalobcem, ale zásahem vyšší moci v kombinaci se stářím stromů v sadě (rok výsadby 2005). Toto zapříčinilo, že v roce 2006 nebylo v sadu žádné ovoce, a proto nemohly být rozbor ovoce provedeny. Tato skutečnost byla SZIF řádně oznámena. V rámci sadu probíhaly pravidelně kontroly a žádné další porušení nebylo zjištěno. Namítl, že tento argument nebyl v průběhu správního řízení nikdy vypořádán.
- [3] Dále žalobce uvedl, že kdyby rozhodnutí o vyřazení z dotačního titulu proběhlo samostatným a přehledným rozhodnutím v roce 2008, vrátil by dotaci za rok 2006 a požádal by obratem o zařazení do nového pětiletého období. V souladu se zásadou „iura novit curia“ a zásadou zákonnosti pak žalobce v dobré víře předpokládal, že jednotlivá rozhodnutí, kterým mu byly poskytovány dotace pro příslušný rok, byla vydána na podkladě správně zjištěného skutkového stavu věci. Dotace pak žalobce spotřeboval v dobré víře a dle podmínek stanovených SZIF. Namítl, že by bylo nespravedlivé a v rozporu s právní jistotou, kdyby měl po celou dobu poskytování dotací předpokládat, že bude SZIF po sedmi letech požadovat zpět.
- [4] Dále žalobce namítl, že pochybení bylo SZIF zjištěno již v roce 2007, ale se žalobcem bylo zahájeno správní řízení teprve v roce 2014. Z ustanovení § 11a odst. 3 zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o SZIF“) vyplývá, že řízení o vrácení dotace mohl SZIF zahájit nejpozději v kalendářním roce následujícím po prvotním zjištění nesrovnalostí. Uvedl, že z toho důvodu má za to, že ustanovení § 11a zákona o SZIF stanoví prekluzivní lhůtu, jejíž zmeškání má za následek zánik práva.
- [5] Namítl, že vysvětlení SZIF, že nevyřazení z agroenvironmentálního opatření je „administrativním pochybením Fondu“, je zcela nepřijatelné. Dle žalobce je zcela zjevné,

že o vyřazení musí SZIF rozhodnout a není-li takového rozhodnutí, žadatel vyřazen není. Je pak také zjevné, že nebyl-li vyřazen, pak nemohl účinně žádat o nové zařazení do nového pětiletého cyklu, čímž mu bylo zcela znemožněno o dotace žádat.

- [6] Žalobce závěrem žaloby shrnul, že vydáním napadeného rozhodnutí žalovaný nezákonně zasáhl do jeho práv, čímž byla neplatně založena práva a povinnosti žalobce spočívající především ve vrácení dotace poskytnuté pro roky 2006, 2008, 2009 a 2010 v celkové výši 267.026,13,- Kč.
- [7] Žalovaný ve svém písemném vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí. K námitce, že SZIF nesprávně zamítl žádost o poskytnutí dotace pro rok 2007, uvedl, že v nařízení vlády č. 242/2004 Sb. je výslovně stanoveno, že porušení ustanovení § 14a odst. 4 písm. f) tohoto nařízení má za následek neposkytnutí dotace, vyřazení žadatele z příslušného agroenvironmentálního opatření pro příslušné pětileté období a vrácení již poskytnuté dotace od počátku tohoto pětiletého období. Žalobci tak bylo známo, že SZIF zahájí řízení o vyřazení žalobce z příslušného opatření a že celá dotace poskytnutá v tomto pětiletém období bude předmětem řízení o vrácení dotace. K tomu žalovaný doplnil, že nebylo naplněno ustanovení čl. 5 odst. 3 nařízení Komise (EU) č. 65/2011, když v tomto případě byl příjemce prokazatelně informován o tom, že porušil nařízení vlády č. 242/2000 Sb. a jaké to bude mít důsledky.
- [8] Dále uvedl, že nelze souhlasit s žalobcem, že SZIF měl zohlednit, že dotace byla poskytována pro pěstování ovoce, které nebude vyprodukováno dříve jak napřesrok. Uvedl, že žadatelé musí předem posoudit, zda jsou schopni splnit podmínky dané nařízením vlády pro poskytnutí konkrétního druhu dotace. Jestliže je předem zřejmé, že tyto podmínky splnit nemohou, tedy že rok vysazené stromy nebudou plodit ovoce, nelze dle žalovaného následně zhojit tuto skutečnost prostřednictvím zásahu vyšší moci. Z toho důvodu SZIF neakceptoval oznámení žalobce o zásahu vyšší moci, jímž žalobce oznamoval stáří sadu 1 rok.
- [9] K námitce ve věci lhůty pro zahájení řízení žalovaný odkázal na str. 5 napadeného rozhodnutí, kde je uvedeno, že pro zahájení řízení s cílem získat neoprávněně vyplacené částky není stanovena žádná prekluzivní lhůta.
- [10] K námitce týkající se případné možnosti vstoupit do nového pětiletého období v případě vyřazení žalovaný uvedl, že žalobce měl možnost sám požádat o vyřazení z příslušného opatření, neboť mu bylo známo, že na další dotace v rámci tohoto pětiletého období již nemá nárok, aby následně mohl požádat o nové zařazení do nového pětiletého období.
- [11] Žalovaný tak shrnul, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se správním řádem a dalšími právními předpisy na základě předloženého spisového materiálu a řádně odůvodnilo všechny skutečnosti, které vedly k jeho vydání.
- [12] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [13] V roce 2006 byl žalobce zařazen do agroenvironmentálního opatření, podopatření integrované systémy pěstování ovoce nebo révy vinné na období od 1. 1. 2006 do 31. 12. 2010. Rozhodnutím ze dne 14. 2. 2007, č.j. SZIF/2007/0056019 byla žalobci poskytnuta pro rok 2006 dotace ve výši 66.534,75,- Kč.
- [14] Dne 11. 7. 2007 byla u žalobce provedena kontrola na místě, při níž bylo zjištěno, že žalobce v roce 2006 nezajistil odběr vzorků ovoce o minimální hmotnosti 1 kg z každých

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

20 ha sadu za účelem stanovení obsahu látek uvedených v příloze č. 10 k nařízení vlády osobou odborně způsobilou s osvědčením o akreditaci, čímž došlo k porušení podmínky stanovené v ustanovení § 14a odst. 4 písm. f) nařízení vlády č. 242/2004 Sb. Rozhodnutím ze dne 18. 8. 2007, č.j. SZIF/2008/0092212 proto SZIF zamítl žádost žalobce o poskytnutí dotace pro rok 2007.

- [15] Rozhodnutím ze dne 20. 2. 2009, č.j. SZIF/2009/0071248 byla žalobci poskytnuta pro rok 2008 dotace ve výši 66.830,46,- Kč.
- [16] Rozhodnutím ze dne 9. 2. 2010, č.j. SZIF/2010/0029374 byla žalobci poskytnuta pro rok 2009 dotace ve výši 66.830,46,- Kč.
- [17] Rozhodnutím ze dne 9. 2. 2011, č.j. SZIF/2011/0057982 byla žalobci poskytnuta pro rok 2010 dotace ve výši 66.830,46,- Kč.
- [18] Dne 20. 6. 2014 bylo se žalobcem zahájeno správní řízení ve věci vyřazení žalobce z předmětného opatření a vrácení dotace poskytnuté pro rok 2006, 2008, 2008 a 2010 v celkové výši 267.026,13,- Kč.
- [19] Rozhodnutím ze dne 29. 8. 2014, č.j. SZIF/2014/0271496 ve výroku I. byl žalobce vyřazen z podopatření integrované systémy pěstování ovoce nebo révy vinné v rámci agroenvironmentálních opatření pro období 2006 – 2010 a ve výroku II. byla žalobci uložena povinnost do 60 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí vrátit finanční prostředky ve výši 267.023,13,- Kč, které mu byly poskytnuty jako dotace na předmětné podopatření pro rok 2006, 2008, 2009 a 2010.
- [20] V odůvodnění tohoto rozhodnutí SZIF uvedl, že rozhodnutí ze dne 18. 8. 2008 bylo vydáno v souladu s nařízením vlády č. 242/2004 Sb., neboť na základě zjištění kontroly na místě SZIF zamítl příjemci dotace žádost o poskytnutí dotace pro rok 2007 a v odůvodnění vyřadil příjemce dotace z agroenvironmentálního opatření. Povinnost vrátit dotaci za rok 2006 nemohla být řešena v rámci dotační žádosti pro rok 2007, neboť řízení o vrácení dotace je nové správní řízení odlišné od správního řízení ve věci poskytnutí dotace pro rok 2007. Dále SZIF uvedl, že žádný právní předpis nestanoví lhůtu, ve které je fond oprávněn získávat zpět neoprávněně vyplacené finanční prostředky. V současné platné úpravě v čl. 80 nařízení Komise (ES) č. 1122/2009, v platném znění, které zrušilo a nahradilo nařízení Komise (ES) č. 796/2004, které tuto hranici upravovalo, není stanovena žádná hranice.
- [21] Dále SZIF uvedl, že žalobce si musel být vědom, že porušení ustanovení § 14a odst. 4 písm. f) nařízení vlády č. 242/2004 Sb. bude mít za následek zamítnutí žádosti o poskytnutí dotace v rámci předmětného opatření, ale také vyřazení příjemce dotace z příslušného opatření a vrácení dotace od počátku tohoto pětiletého období. Dále si musel být vědom, že podpisem žádosti o zařazení, resp. žádostí o poskytnutí dotace stvrzuje, že se seznámil s podmínkami nařízení vlády č. 242/2004 Sb. Uvedl, že tvrzení žalobce, že byl ze strany SZIF uveden v omyl, tedy není dle výše uvedeného relevantní. Žalobce dle SZIF prokazatelně věděl, že jej fond rozhodnutím ze dne 18. 8. 2008 vyřadil z předmětného podopatření, byť administrativním pochybením SZIF se tato skutečnost nepromítla do výroku předmětného rozhodnutí. Následky porušení ustanovení § 14a odst. 4 písm. f) nařízení vlády č. 242/2004 Sb. jsou totiž výslovně uvedeny v tomto nařízení vlády.
- [22] K argumentu o zásahu vyšší moci SZIF uvedl, že ohlášení vyšší moci bylo ze strany SZIF neuznáno, a to z důvodu neprokázání příčinné souvislosti mezi poškozením 1/3 sadu a neodebráním vzorků ovoce a jeho rozboru z 2/3 sadu, který nebyl poškozen.

- [23] Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 23. 9. 2014 odvolání, ve kterém uváděl obdobné námitky a tvrzením jako v podané žalobě.
- [24] Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 18. 12. 2014, č.j. 87856/2014-MZE-14132, žalovaný odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
- [25] V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný zopakoval průběh správního řízení a uvedl, že dotace pro roky 2008, 2009 a 2010 byly žalobci vyplaceny neoprávněně. Uvedl, že prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno v souladu s nařízením vlády č. 242/2004 Sb. a dalšími právními předpisy. Dále uvedl, že termín „současně“ uvedený v tomto nařízení vlády znamená souvislost věcnou, nikoli časovou. Dotace pro roky 2008, 2009 a 2010 byly žalobci poskytovány na základě jeho žádosti, neboť v rozhodné době nebylo vydáno rozhodnutí o vyřazení z předmětného opatření. Proto nemohly být žádosti o poskytnutí dotace zamítnuty. Žalobci však bylo známo, že se dopustil porušení podmínky dané nařízením vlády a že toto porušení bude mít za následek vyřazení a vrácení dotace poskytnuté od počátku příslušného pětiletého období. I přes tuto skutečnost podával žádosti, kterým musel SZIF vyhovět.
- [26] Dále uvedl, že i přesto, že došlo k administrativnímu pochybení SZIF, kterým bylo nevydání rozhodnutí o vyřazení žalobce, nebylo naplněno ustanovení čl. 5 odst. 3 nařízení Komise (EU) č. 65/2011 Sb., když byly splněny pouze dvě ze tří požadovaných podmínek. První podmínka v podobě skutečnosti, že rozhodnutí o vrácení nebylo sděleno do 12 měsíců od provedení platby, byla splněna. Druhá podmínka spočívající v provedení platby omylem příslušného orgánu nebo jiného orgánu byla taktéž splněna. Nebyla však dle žalovaného splněna třetí podmínka, tj. že žalobce nemohl chybu přiměřeným způsobem odhalit, když v odůvodnění rozhodnutí ze dne 18. 8. 2008 SZIF stručně zmínil vyřazení z podopatření a žalobce podpisem žádosti o zařazení a žádosti o poskytnutí dotace stvrdil, že se seznámil s podmínkami nařízení vlády č. 242/2004 Sb.
- [27] K ustanovení § 11a odst. 3 zákona o SZIF žalovaný uvedl, že tato úprava je v části „řízení o vrácení dotace SZIF zahájí nejpozději v kalendářním roce následujícím po prvotním zjištění nesrovnalosti podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství“ duplicitní k úpravě obsažené v přímo aplikovatelném právním předpisu EU, konkrétně k čl. 33 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 1290/2005, v platném znění. Jelikož členskému státu není v dané oblasti dána pravomoc vlastní (rozdílné) právní úpravy, stala se uvedená část ustanovení § 11a odst. 3 zákona o SZIF neaplikovatelná. Ustanovení čl. 33 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 upravuje oblast refinancování podpor z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova ze strany EU a neomezuje možnost vymáhání neoprávněně poskytnutých podpor ze strany SZIF žádnou lhůtou. S přihlédnutím ke znění ustanovení čl. 33 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 SZIF může, resp. musí zahájit správní řízení s cílem zpětného získávání neoprávněně vyplacených částek i po roce následujícím po prvotním zjištění. Nezahájení správního řízení v roce následujícím po prvotním zjištění je spojeno s tím, že SZIF nese s tím spojené finanční důsledky, pokud dlužné částky nezíská od příjemců dotací zpět. Výklad zaujatý žalobcem by dle názoru žalovaného znamenal ohrožení finančních zájmů EU. Správnost výše uvedeného potvrzuje dle žalovaného i nařízení Komise (ES) č. 1122/2009, podle něj již neplatí hranice 10 let, která byla dříve stanovena v ustanovení čl. 73 odst. 5 nařízení Komise (ES) č. 796/2004.
- [28] Podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také

tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.

- [29] Žalobce ani žalovaný se ve stanovené lhůtě nevyjádřili. Soud tedy postupoval podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl o věci samé bez jednání.
- [30] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
- [31] Podle ustanovení § 11a odst. 1 zákona o SZIF, v rozhodném znění, jestliže příjemce dotace nesplnil některou z podmínek, na které je poskytnutí dotace vázáno, je povinen Fondu poskytnutou dotaci vrátit a zároveň zaplatit Fondu penále ve výši 1 ‰ denně z částky poskytnuté dotace, nejvýše však do výše této částky. Při vrácení dotace a placení penále Fond postupuje podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství, upravujícího pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém.
- [32] Podle ustanovení § 11a odst. 3 téhož zákona vrácení dotace a penále uloží Fond rozhodnutím, vymáhá je a činí ostatní opatření představující jejich správu. Řízení o vrácení dotace Fond zahájí nejpozději v kalendářním roce následujícím po prvotním zjištění nesrovnalostí podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství.
- [33] Podle ustanovení § 14a odst. 4 písm. f) nařízení vlády č. 242/2004 Sb., o podmínkách provádění opatření na podporu rozvoje mimoprodukčních funkcí zemědělství spočívajících v ochraně složek životního prostředí (o provádění agroenvironmentálních opatření), ve znění pozdějších předpisů, žadatel, který má do podopatření integrované systémy pěstování ovoce nebo révy vinné zařazené půdní bloky, případně jejich díly s kulturou ovocný sad, po celou dobu příslušného pětiletého období zajistí každoroční odběr vzorků, rozbor těchto vzorků provede osoba odborně způsobilá s osvědčením o akreditaci podle zvláštního právního předpisu za účelem stanovení obsahu látek uvedených v části B přílohy č. 10 k tomuto nařízení; žadatel zajistí, aby byl odebrán nejméně jeden vzorek ovoce o minimální hmotnosti 1 kilogram na každých 20 ha ovocného sadu.
- [34] Podle ustanovení § 19a odst. 1 písm. f) bod 1. téhož nařízení vlády zjistí-li Fond u žadatele při uplatnění podopatření integrované systémy pěstování ovoce a révy vinné porušení podmínky uvedené v § 14a odst. 4 písm. e) nebo f), dotace v rámci příslušného agroenvironmentálního opatření se neposkytne a Fond současně rozhodne o jeho vyřazení z příslušného agroenvironmentálního opatření pro příslušné pětileté období a vrácení dotace pro příslušné agroenvironmentální opatření od počátku tohoto pětiletého období.
- [35] Soud dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem, a to z toho důvodu, že žalobce nebyl po zjištění porušení podmínky uvedené v ustanovení § 14a odst. 4 písm. f) nařízení vlády č. 242/2004 Sb. v roce 2007 vyřazen z příslušného agroenvironmentálního opatření, dále by mu byly vypláceny dotace za roky 2008 až 2010, přičemž až s odstupem času mu byla uložena povinnost vrátit veškeré dotace poskytnuté z příslušného dotačního programu. Výklad žalovaného, kdy byly žalobci dotace přiznávány po částech a jen dle žalovaného jako administrativní pochybení SZIF, aby mu pak byla následně uložena povinnost všechny tyto dotace vrátit, nepovažuje soud za udržitelný. Je sice pravda, že je třeba na celou dotaci nahlížet komplexně v rámci celého

pětiletého období, avšak nelze pominout to, že žalovaný, resp. SZIF v rámci příslušného opatření rozhodnou nejprve o zařazení žadatele do tohoto opatření a následně každý rok posuzují jednotlivé žádosti o dotace, o čemž svědčí průběh správního (dotačního) řízení. Průběžně také tyto orgány kontrolují plnění podmínek dotačního programu, mohou tedy jednotlivé žádosti o roční dotace zamítnout a také mohou v průběhu pětiletého cyklu kdykoli účastníka dotačního programu z tohoto vyřadit pro porušení podmínek.

- [36] Soud tak k argumentu žalovaného ohledně administrativního pochybení SZIF v otázce vyřazení žalobce z příslušného dotačního programu uvádí, že pokud žalobce nebyl rozhodnutím podle ustanovení § 19a odst. 1 písm. f) bod 1. nařízení vlády č. 242/2004 Sb. vyřazen z tohoto agroenvironmentálního opatření, tak měl právo dále žádat o další dotace (na rok 2008, 2009 a 2010). Dle názoru soudu by bylo v rozporu s obecným principem spravedlnosti, kdyby mu byly již vyplacené dotace odňaty, resp. mu byla uložena povinnost tyto dotace vrátit, a to z důvodu pochybení orgánu zodpovědného za administraci, kontrolu a výplatu předmětných dotací, tj. SZIF.
- [37] Nadto nelze pominout tu skutečnost, že v případě, že by byl žalobce z příslušného opatření vyřazen, měl by tak možnost znovu podat žádost o zařazení do stejného opatření na následující pět let, což však za této situace učinit nemohl, neboť žádným rozhodnutím SZIF nebyl z příslušného opatření vyřazen a navíc mu byly dotace za další roky 2008, 2009 a 2010 nadále vyplaceny tak, jako by k žádnému pochybení žalobce v roce 2006, na jehož základě mu byla zamítnuta žádost o dotaci na rok 2007, nedošlo. Lze tak konstatovat, že žalobce byl fondem uveden v omyl, kdy tento ho nejprve nevyřadil z příslušného opatření, následně mu další dotace vyplácel, aby si pak s odstupem času „vzpomněl“, že vlastně žádné dotace žalobce neměl dostávat, a proto mu uložil povinnost tyto dotace vrátit. Takový přístup správních orgánů v oblasti dotací soud shledal v rozporu s obecnými zásadami činnosti správních orgánů, kdy toto rozhodnutí zejména nešetřilo práva žalobce nabytá v dobré víře.
- [38] K námitce žalobce ohledně zahájení řízení soud uvádí, že tato není v dané věci zcela případná, neboť se na dané řízení použije právo Evropské unie, jak odůvodnil žalovaný na str. 5 napadeného rozhodnutí, přičemž si soud z důvodu hospodárnosti dovoluje na toto odůvodnění odkázat. Správní orgány tak byly oprávněny řízení zahájit, ovšem pochybily v tom, že žalobci uložily povinnost vrátit poskytnuté dotace za roky 2008, 2009 a 2010. Nic totiž správním orgánům nebránilo v tom, aby v roce 2007 zamítly žádost žalobce o dotaci na tento rok, současně jej vyřadily z příslušného agroenvironmentálního opatření a dále mu uložily povinnost vrátit dotaci poskytnutou za rok 2006.
- [39] Stejně tak v daném případě nejsou relevantní ani námitky směřující ke kontrole ohledně odběru vzorků ovoce, resp. námitky ohledně „vis maior“. Předmětem přezkumu v nyní projednávané bylo rozhodnutí o povinnosti vrátit dotace za celý pětiletý program, nikoli rozhodnutí, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o poskytnutí dotace na rok 2007. V rámci obrany proti tomuto rozhodnutí, které bylo odůvodněno právě pochybením v oblasti odběru vzorků ovoce, jež žalobce omlouval s odkazem na zásah vyšší moci, by pak takové námitky byly uplatněné po právu.
- [40] Rovněž pak také nelze pominout, že není pravda, že by námitka ohledně „vis maior“ nebyla v řízení správními orgány vypořádána, neboť z obsahu správního spisu vyplývá, že SZIF neakceptoval oznámení žalobce o zásahu vyšší moci, jímž žalobce oznamoval stáří sadu 1 rok. Ve správním spise je totiž založeno žalobcovo ohlášení vyšší moci –

výjimečných okolností ze dne 3. 10. 2007, ke kterému žalobce přiložil protokol o kontrole provedené Ministerstvem zemědělství, Odborem Zemědělské agentury a pozemkového úřadu Zlín ze dne 21. 4. 2006, na které bylo ze strany SZIF reagováno dne 13. 11. 2017 tak, že SZIF neuznal vyšší moc, neboť nebyla prokázána příčinná souvislost mezi poškozením 1/3 sadu (okusem hlodavců) a neodebráním vzorků ovoce a jeho rozboru, když 2/3 sadu nebyly poškozeny.

- [41] Ze shora uvedených důvodů proto soud shledal žalobu důvodnou a žalobou napadené rozhodnutí podle ustanovení § 78 odst. 1 s.ř.s. jako nezákonné zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s.)
- [42] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce, který měl ve věci úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti žalovanému, který ve věci úspěch neměl. Náhrada nákladů řízení představuje žalobcem zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč a dále odměna právního zástupce žalobce a jeho hotové výdaje. Mimosmluvní odměna náleží za 2 úkony právní služby (převzetí zastoupení, podání žaloby) po 3.100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění. Mimosmluvní odměna tak celkově činí 6.200 Kč. Dále žalobci přísluší náhrada hotových výdajů jeho právního zástupce ve výši 600 Kč za 2 úkony právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Protože právní zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna o částku odpovídající dani, kterou je tento povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.), ve výši 21 %. Celková výše nákladů řízení žalobce tedy činí 11.228,- Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. února 2018

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu